25/08/2019

Ιερουργώντας πάνω στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Τόνισε, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, σχολιάζοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Ι΄ Κυριακής Ματθαίου, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεποχωρίου, στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, όπου λειτούργησε στις 25 Αυγούστου ε.ε.:

«Στην τραγικότητα της απιστίας και της διαστροφής του ανθρώπου, λόγω της αμαρτίας στην οποία είχε περιπέσει, υπάρχει μία μόνο διέξοδος· η στροφή προς τον Κύριο και η αταλάντευτη πίστη προς Αυτόν. Ο Κύριος ήλθε να μας χαρίσει πρωτίστως το φως το αληθινό και τη δυνατότητα να ζήσουμε μέσα στο φως Εκείνου· να έχουμε τη δύναμη Εκείνου, κατά τον αψευδή λόγο Του «εάν έχητε

πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ερείτε τω όρει τούτω, μετάβηθι εντεύθεν εκεί, καὶ μεταβήσεται, καὶ ουδέν αδυνατήσει υμίν» (Ματθ. 17, 14).

Η αληθινή πίστη δίδει την δύναμη στον άνθρωπο να ζήσει αυτό που γράφει ο Απόστολος Παύλος «πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ» (Φιλιπ. 4, 13). Ο Κύριος καταργεί «τον το κράτος έχοντα του θανάτου, τουτέστιν τον διάβολον».

Ο Κύριος «ήλθεν, ίνα λύση τα έργα του διαβόλου» (Α’ Ιωάν. γ΄, 8). Αν ο διάβολος και μετά τον ερχομό του Χριστού βλέπουμε ότι έχει ακόμη δύναμη, είναι γιατί εμείς οι άνθρωποι του δίδουμε τέτοιο δικαίωμα. Διότι συνεχίζουμε να είμεθα «γενεά άπιστος και διεστραμμένη». Γι’ αυτό και βρίσκει συνεχείς διόδους ο Πονηρός για να αλώνει δυστυχώς την ψυχή και τη ζωή μας. Είναι τραγικό όντως να έχει έλθει ο Ελευθερωτής, να μην υπάρχουν πια δεσμά φυλακής, και εμείς να είμεθα ακόμη δέσμιοι και φυλακισμένοι…

Αγαπητοί μου, ο Κύριος λέγει για τον δαιμονιζόμενο νέο «φέρετέ μοι αυτόν ώδε». Αυτή, την ίδια πρόσκληση απευθύνει στον καθένα μας για να πάμε κοντά Του. Να βρεθούμε στην αγκαλιά Του και να συνομιλήσουμε μαζί Του. Τούτο πραγματοποιείται με την ουσιαστική ένταξή μας στο ζωντανό Σώμα Του, την Εκκλησία. Στην Εκκλησία τον Χριστό Τον βλέπουμε και Τον ζούμε. Εκεί κοινωνούμε «υπό τα είδη τοῦ άρτου και του οίνου», στη Θεία Ευχαριστία, και γινόμεθα ένα μαζί Του. Η εκκλησιοποίησή μας συνιστά τη χριστοποίησή μας».

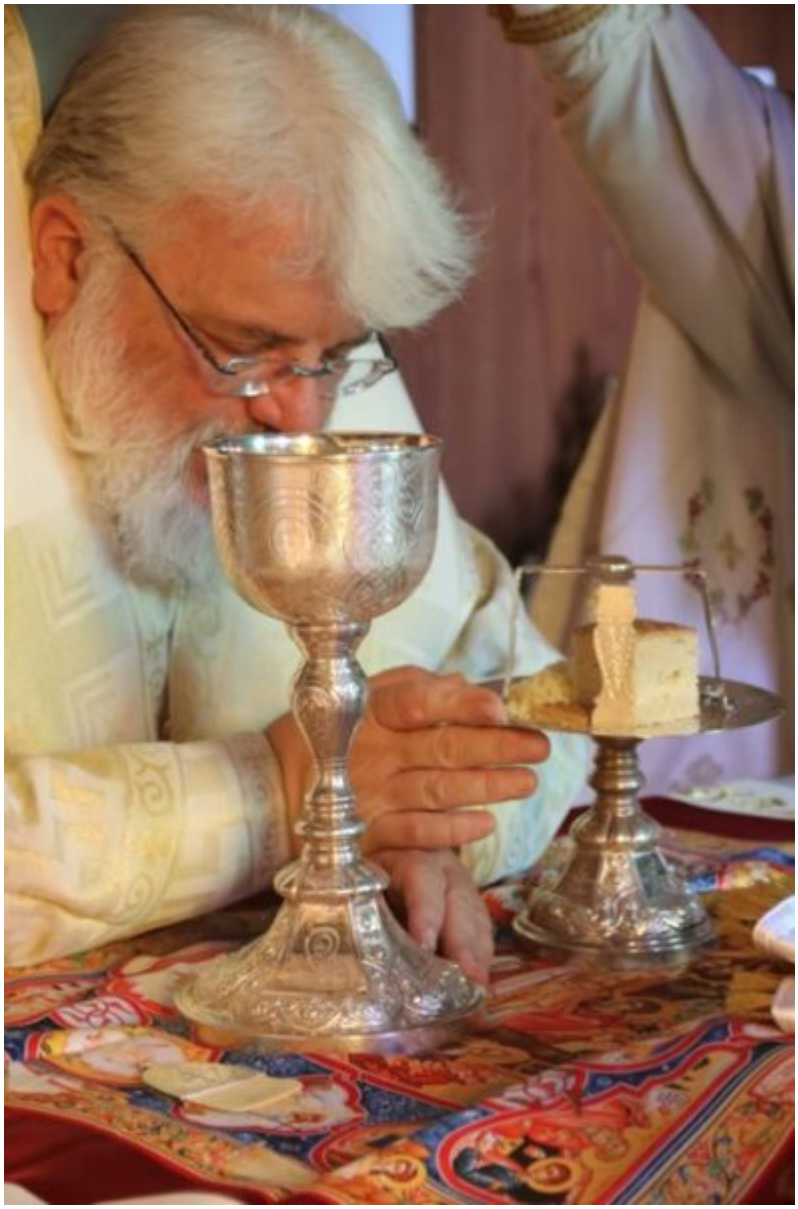

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, **ο Σεβασμιώτατος επικοινώνησε με τους ακρίτες μας και τους ενεθάρρυνε να ζουν ελπίζοντας στο Χριστό,** επικαλούμενοι τις πρεσβείες της Παναγίας Μητέρας του.